

Соєдиненими силами

Микола Устиянович

Цить, цить, думко! вітрець віє
Десь з запада, з-над Дунай,
Що аж душа веселіє,
Як літісь в день третій мая.

А вітер тот хмари гонить,
Чисте небо відслоняє;
Ще лиш хвильку, а відслонить
І заранням розсвітає.

Глянь, уже і зірка красна
Юним блеском засвітила,
Так благая, така ясна,
Як надія така мила.

А до ней ся пригортає
В гармонійних звуків згоді
Вся природа молодая,
Мабуть барди в пісней зводі.

Одна з всіма, всі з одною
З'єдиненими стопами
Зачинают піснь новую
Краснішую небесами.

Чи вам звісно, руські діти,
Що та зірка молодая?
Добре, лучше зрозуміти:
То Австрія свободная!

На блаженнім ей престолі
Юность силов потрясає,
Вражню тяжку тихой долі,
Кржаву м'ятеж побіджає.

І небавком – ожидаймо –
А Франц Йосиф кликне з нами:

Мир, мир! далі поступаймо
З'єдиненими силами!